

densamma qvarstå och sålunda lagligen måste anses tillhöra henne, ega berättigade anspråk att yrka upphäfvande af de kyrkliga former och bruk, som denna kyrka för sina bekännare uppstält.

På grund häraf föranlåtes Utskottet värdsamt hemställa,

att den föreliggande motionen måtte lemnas utan afseende.

Stockholm den 26 Februari 1876.

På Utskottets vägnar:

ERIC SPARRE.

Herr *Philipsson* har begärt få antecknadt, att han icke i behandlingen af denna motion deltagit.

N:o 17.

Ank. till Riksd. Kansli den 26 Febr. 1876, kl. 2 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckt förslag om förändrad lydelse af 16 § 5 mom. i Kongl. förordningen om nya strafflagens införande, i hvad samma lagrum angår stöld af hästar.

Uti en inom Andra Kammaren väckt, till Lag-Utskottet remitterad motion (N:o 54), har Herr *Ake Andersson* framhållit, huruledes, då nämnda lagrum tillämpades sålunda, att egare icke berättigades att anorledes än mot lösen återbekomma stulet gods af den, som på god tro deraf blifvit innehafvare; häraf och då hästar, som blifvit rätte egaren oloffigen frånhände, i allmänhet icke förr än långt efteråt kunde igen-

finnas, så att de under tiden ofta varit i flere personers händer, vore en följd, att i synnerhet häststöld genom berörda lagrum befrämjades; och har motionären af sådan anledning föreslagit, »det Riksdagen för sin del tacktes besluta: att, med upphäfvande af 16 § 5 mom. i Kongl. förordningen om nya strafflagens införande, i hvad det angår häststöld, må förordnas: att när och hvar rätte egaren finner honom fränstulen häst, han må ega rätt att återfå den utan lösen, när han lagligen styrker sin eganderätt.»

Frågan om förändrad lagstiftning i syfte att utsträcka vindikationsrätten till lös egendom, som blifvit genom olofligt tillgrepp rätte egaren afhänd, har, såsom bekant är, under de tre sist förflutna riksdagarne varit föremål för representationens öfverläggningar, utan att dock kunna vinna dess bifall. Vid sådant förhållande torde den nu föreliggande motionen icke böra från Utskottets sida föranleda något förslag, hvarigenom denna fråga i dess helhet nu ånyo skulle bringas under Riksdagens pröfning. Och då det icke synes vara med behörigt aktgifvande på enhet i lagstiftningen öfverensstämmande att, på sätt med motionen åsyftas, uti ifrågavarande hänseende stifta en undantagslag i afseende på hästar, som blifvit rätte egaren fränstulne, föranlåtes Utskottet vördsamt tillstyrka, att motionen icke måtte af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 26 Februari 1876.

På Utskottets vägnar:

ERIC SPARRE.
